

Другий етап роботи. Пропонується половині студентів першої групи перейти у другу, половині студентів другої групи перейти у першу. Так же само третя і четверта групи обмінюються своїми половинами. У нових групах студенти обмінюються набутими новими знаннями.

Третій етап методу. Студенти повертаються у свої початкові групи та знов обмінюються набутими знаннями та наводять нові приклади застосування уже двох правил диференціювання функцій.

Важливою умовою успіху при роботі за методами міжособистісного навчання є матеріальна база кабінету, у якому викладач математики проводить заняття. У аудиторії мають стояти столи, які за потреби викладач розставляє так, як вимагає той чи інший метод. Аудиторія має бути оснащена двома розкладними дошками, для одночасного представлення результатів роботи груп для розгляду усією академічною групою та викладачем.

1. Як стати майстерним педагогом. Навчально методичний посібник, [Ковальчук В.І., Сергєєва Л.М. та ін.]; за заг. Редакції Л.І. Даниленко, -К, ТОВ «Егіс плюс», 2007, 184 с.

2. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. Науково – методичний посібник, [О. Пометун, Л. Пироженко]; за загальною редакцією доктора педагогічних наук, професора О. І. Пометун, - К, «Видавництво А.С.К.», 2004, 192 ст.

Мороз П.В.,

старший науковий співробітник, канд. пед. наук,

Мороз І.В.,

науковий співробітник.

Інститут педагогіки НАПН України

ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ В БАЗОВІЙ ШКОЛІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ

Цивілізаційні зміни, що відбуваються в світі, висувають нові вимоги до розвитку освіти в цілому. Стрімкий розвиток високих технологій, шалений потік різноманітної інформації поставили на порядок денний професійну мобільність - людина протягом життя має підвищувати кваліфікацію, освоювати нові технології, професії, а часом, змінювати сферу зайнятості.

Нині суспільству потрібні не лише високоосвічені, а люди з нестандартним, творчим типом мислення, які можуть самостійно приймати відповідальні рішення та

прогнозувати їх наслідки; здатні до активної інноваційної діяльності; такі, що відрізняються мобільністю та конструктивністю підходу до розв'язання проблем. Це означає, що школа, і вчитель історії зокрема, має орієнтуватися на використання таких педагогічних технологій та методик за допомогою яких не просто поповнювалися б знання учнів з навчального предмета, а й розвивалися такі якості учня, як пізнавальна активність, самостійність, критичне мислення, уміння творчо виконувати завдання. Одним з ефективних способів досягнення цієї мети є організація дослідницької діяльності учнів як на уроках, так і у позаурочний час [2].

Під дослідницькою діяльністю ми розуміємо діяльність учнів, що пов'язана з пошуком відповіді на творче, дослідницьке завдання з наперед невідомим рішенням і передбачає наявність основних етапів, характерних для дослідження в науковій сфері: постановку проблеми (або виділення основного питання), вивчення теоретико-історичного матеріалу, пов'язаного з обраною темою, висунування гіпотези дослідження, підбір методик дослідження і практичне оволодіння ними, підбір власного матеріалу з теми, його аналіз та узагальнення, власні висновки. Такий ланцюжок є невід'ємною приналежністю дослідницької діяльності, нормою її проведення, хоча не завжди в процесі роботи над певною історичною проблемою наявність усіх ланок ланцюжка необхідна [2; 3].

До основних аспектів (характеристик) дослідницької діяльності в процесі навчання історії ми відносимо: 1) виділення в навчальному історичному матеріалі проблеми, яка може передбачати неоднозначність у її розв'язанні (для підручників – це насамперед проблемна подача матеріалу); 2) набуття учнями вмій формулювати припущення, гіпотези через систему спеціально розроблених завдань; 3) розвиток навичок роботи учнів з різноманітними джерелами інформації та їх аналізу; 4) формування умій і навичок самоосвіти, тобто способів активної пізнавальної діяльності школярів; 5) розвиток в учнів здатності займати дослідницьку позицію, застосувати елементи дослідницької діяльності; 6) формування вміння презентувати результати дослідницького пошуку [2; 3].

Провідними функціями дослідницької діяльності в процесі навчання історії в базовій школі, на нашу думку, є: створення позитивної мотивації учнів до навчання, розвиток їх пізнавального інтересу та здатності займати дослідницьку позицію, набуття учнями навичок самостійно ставити і досягати мети в навчальній діяльності на основі застосування елементів дослідницької діяльності в межах предметів навчального плану і системи позашкільної освіти; формування умій і навичок самоосвіти, тобто формування способів активної пізнавальної діяльності [1; 2].

Аналіз наукової літератури і практики навчання, а також дані емпіричних досліджень дозволяє нам стверджувати, що системне застосування дослідницької діяльності в процесі навчання історії в базовій школі може значно підвищити рівень навчальних досягнень й історичної компетентності учнів. Це, у свою чергу, дозволить розвивати в учнів важливі характеристики креативності, як оригінальність, гнучкість, продуктивність мислення, легкість асоціювання, чутливість до проблем та підвищити практичну спрямованість умій і компетентностей учнів [1-3].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Лиходєєва Г. В. Навчально-дослідницькі уміння та дослідницька діяльність учнів у психолого-педагогічній літературі. Дидактика математики : проблеми та дослідження. 2007. № 27. С. 89–94.
2. Мороз П. В., Мороз І. В. Дослідницька діяльність учнів у процесі навчання всесвітньої історії в основній школі. Київ: ТОВ «КОНВІ ПРІНТ», 2018. 96 с. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/712554/>
3. Moroz P. V., Moroz I. V. Conceptual bases of the research activity in the process of teaching world history at the secondary school. Український педагогічний журнал. 2015. №. 3. С. 102-115.

Савченко О.О.,

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри практики англійської мови
та методики її викладання*

Ступницька Г.І.,

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри практики англійської мови
та методики її викладання.*

Дрогобицький державний педагогічний університет ім. І. Франка

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОДКАСТІВ У ІНШОМОВНОМУ НАВЧАННІ

Платформа Google Podcast пропонує достатньо велику кількість аудіо-подкастів англійською мовою на широку тематику, які можна і слід інтегрувати у процес вивчення та вдосконалення володіння англійською мовою [1]. Особливо актуальним є використання подкастів під час самостійного дистанційного навчання, оскільки заняття обмежені в часі, часто виникають перебої у їхньому проведенні, зокрема через повітряні тривоги та технічні несправності Інтернет-зв'язку та пристроїв. Подкасти тривають не менше 10-15 хв, в середньому 30 хв, і робота над ними передбачає ще додатковий час, що не завжди викладач може дозволити собі на занятті. Під подкастом розуміємо “або окремих аудіофайл (зазвичай у форматі MP3, AAC, Ogg / Vorbis (для аудіо); Flash Video і AVI (для відеоподкастів), або регулярно оновлювана серія таких файлів, що публікуються на одному ресурсі Інтернету, з можливістю підписки” [2].